

være Formand, bliver heller aldeles ikke berørt af det, saa vi kunne ogsaa tage os det let. Men det skulde ikke gerne være saaledes, at andre forhindres fra at starte et saadant gensidigt Selskab, som har en billig og til Dels gratis Administration, og som har saa lave Tariffer, som almindeligvis kun kunne være til Stede, hvor Selskabet er gensidigt, og det er jeg barge for bliver noget forhindret ved Bestemmelserne i § 1 og § 12.

Endnu skal jeg kun udtale, at hvis man ikke kan faa Inspektørens Magt noget mere begrænset, end den er her i dette Lovforslag, maa jeg saa anbefale, at der kommer et Forsikringsraad ved Siden af ham eller ogsaa, at der kommer en Direktion med en Direktør og et Par Vice-direktører; thi den Magt, der her er lagt i en enkelt Mands Haand i dette Lovforslag, er sikkert for stor, dette vil sikkert let føre til enten, at han ikke kan overkomme det, eller hvis det er en særlig energisk, udholdende og samvittighedsfuld Mand, stiller han alt for store Krav til Garantier og den Slags Ting. Han har et vældigt Ansvar og tvinges ganske naturligt til at stille saadanne Krav, som ikke ere nødvendige og ville blive hemmende og hindrende for mangfoldige Selskaber. — Men, som sagt, skønt der er en Del at rette paa dette Lovforslag, kan jeg i det hele og store slutte mig til det og er den højtærede Minister meget taknemmelig, fordi han er fremkommen med det, og ønsker, at det maa blive til Lov snarest muligt.

Oct. Hansen: Ogsaa jeg erkender, at det er nødvendigt at etablere en Kontrol med Livsforsikringsselskaberne, et Tilsyn fra Statens Side og navnlig at sikre Staten en Ret til at gribe ind, naar der maa siges at være Fare paa Færde. Jeg tror endogsaa, man kunde gaa videre, at man med Hensyn til Livsforsikringsselskaberne maatte kunne etablere visse almindelige Bestemmelser i Lovgivningen, som skulde være til Stede, for at de overhovedet kunde træde i Virksomhed. Denne Fordring om Kontrol med eller en Lov om Livsforsikringsselskaberne har jo ogsaa været fremme i Rigsdagen, den paakræves af den offentlige Mening under Hensyn til de mange fremmede Lovgivelser paa dette Omraade, og jeg antager, at ogsaa de private Livsforsikringsselskaber ville være vel fornøjede og vel tjente med at faa deres Forhold lovordnede. Jeg kan altsaa være enig med de

foregaaende Talere i, at vi bør være den ærede Minister taknemmelig, fordi han har taget denne Sag op og ladet udarbejde eller udarbejdet et Lovforslag som det foreliggende, i hvilket jeg skal erkende, at der findes mange overmaade vel formede og vel motiverede Bestemmelser. Den Kritik, som de ærede foregaaende Talere have givet af Lovforslaget, maa da ogsaa siges at være ganske mild, og naar den ærede Minister i den Tale, hvormed han forelagde Lovforslaget, sagde, at han ventede Kritik, endogsaa en stærk Kritik, saa er denne Forventning jo hidtil ikke gaaet i Opfyldelse. Maaske jeg til en vis Grad kan faa den ærede Ministers Forventning til at gaa i Opfyldelse; thi der er ganske vist adskillige Punkter i dette Lovforslag, som jeg vil tillade mig at underkaste en noget alvorlig Kritik; men jeg trøster mig da med det samme, som den ærede Minister udtalte: det er jo netop gennem Kritikken, at vi ville komme til det bedst mulige Resultat. Jeg maa dog gøre den Reservation straks, at naar den ærede Minister ventede, at Kritikken skulde komme fra de private Livsforsikringsselskaber, og i Slutningen af sin nævnte Tale endogsaa antydede, at det var ikke saa underligt, idet der er Modstrid mellem Selskabernes og Publikums Interesse, og at altsaa Rigsdagen ikke skulde tage sig Kritikken saa nær, saa tror jeg, den ærede Minister tager noget fejl; i alt Fald skal jeg for mit Vedkommende erklære, at jeg ikke staar i noget som helst Forhold til noget Livsforsikringsselskab, jeg er, med Skam at melde, ikke en Gang livsforsikret selv, saa det, jeg skal fremhæve, er mere, om man vil, almindelige politiske Betragtninger eller Betragtninger hentede ud fra et maaske noget forskelligt Syn paa Statens Opgave, og hvorledes den bør stille sig til Borgerne. Maaske jeg i Forbindelse hermed maa sige, at der er noget, jeg savner ved den Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet forelagt. De Bemærkninger, der ere blevne knyttede til det, ere jo temmelig knappe, men saa meget længere var den ærede Ministers Tale, da han forelagde Forslaget, og i den omtalte han ogsaa disse private Livsforsikringsselskaber og talte om en vis ung Forening af danske Livsassurandører, som han havde konfereret med, og i hvilken der havde været forskellige Meninger. Jeg tror, det vilde have interesseret dette Ting — i alt Fald interesseret mig — mere at faa at vide i Stedet for, at disse unge Assurandører have forskellige Meninger, hvad egentlig vor gamle hæderværdige